

บทที่ 5

วิจารณ์ผลการทดลอง

1. การศึกษาการเจริญเติบโตทางลำต้น การออกดอก และคุณภาพของช่อดอก

1.1 การเจริญเติบโตทางลำต้น

จากการวิเคราะห์ผลของสภาพความยาววันและ GA_3 ทางสถิติพบว่าสภาพวันสั้นมีผลต่อความสูงลำต้น กล่าวคือสภาพวันสั้นมีผลทำให้กล้วยไม้ช่วงกระมีลำต้นที่สูงขึ้นกว่าปกติ 2-3 เซนติเมตร ทั้งการทดลองในช่วงเดือนพฤษภาคม 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 ช่วงเดือนมิถุนายน 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 และช่วงเดือนกรกฎาคม 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 โดยสภาพมืดซึ่งทำให้เกิดสภาพวันสั้นสามารถกระตุ้นการยืดตัวของลำต้นได้ (คนัย, 2544; ชวนพิศ, 2544) แต่สภาพวันสั้นมีผลต่อความกว้างทรงพุ่มเฉพาะช่วงเดือนพฤษภาคม 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 และสภาพวันสั้นมีผลต่อความยาวใบในช่วงเดือนพฤษภาคม 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 และช่วงเดือนมิถุนายน 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 นอกจากนี้สภาพวันสั้นยังมีผลต่อจำนวนใบต่อต้น โดยทำให้ใบเกิดการหลุดร่วงได้น้อยกว่าปกติเมื่อทดลองในช่วงเดือนพฤษภาคม 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 และช่วงเดือนกรกฎาคม 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 แต่สภาพวันสั้นไม่มีผลต่อความกว้างใบและความหนาใบของทั้ง 3 ช่วงการทดลอง ส่วนการให้ GA_3 พบว่า GA_3 มีผลทำให้ใบหลุดร่วงคล้ายกันกับที่เกิดขึ้นในสภาพธรรมชาติเมื่อได้รับอากาศเย็น โดยเฉพาะ GA_3 3,000 สดล. ทำให้ใบหลุดร่วงมากกว่า GA_3 1,000 สดล. และการไม่ได้รับ GA_3 การที่ GA_3 มีผลทำให้ใบหลุดร่วงอาจเป็นไปได้ว่า GA_3 สามารถทดแทนความต้องการอุณหภูมิต่ำในการชักนำให้พืชออกดอกได้ (คนัย, 2544) ดังนั้นเมื่อให้ GA_3 จึงทำให้กล้วยไม้ช่วงกระมีการทิ้งใบเร็วกว่าปกติ

นอกจากนั้นแล้ว GA_3 โดยเฉพาะ GA_3 3,000 สดล. มีผลทำให้ความสูงลำต้นมากกว่าการได้รับ GA_3 1,000 สดล. และไม่ได้รับ GA_3 เมื่อทำการทดลองทั้ง 3 ช่วงระยะเวลา นอกจากนี้ GA_3 3,000 และ 1,000 สดล. มีผลทำให้ความกว้างทรงพุ่มมากกว่าการไม่ได้รับ GA_3 โดยเฉพาะช่วงเดือนกรกฎาคม 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 แต่ GA_3 ทุกระดับความเข้มข้นไม่มีผลต่อเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น เมื่อทำการทดลองทั้ง 3 ช่วงระยะเวลา ทั้งนี้เนื่องจาก GA_3 มีผลในการกระตุ้นให้เกิดการยืดตัวของลำต้นมากกว่าการขยายขนาดทางด้านข้าง (นิธย์, 2541) นอกจากนี้ GA_3 มีคุณสมบัติในการกระตุ้นให้เกิดการยืดตัวของเซลล์พืชแล้วยังสามารถกระตุ้นการเจริญเติบโตของพืชทั้งต้นได้ (คนัย, 2544; สมบุญ, 2544) เมื่อวิเคราะห์ผลในส่วนของใบพบว่า GA_3 3,000 สดล. มีผลทำให้จำนวนใบ

ลดลง และมีผลทำให้ความกว้างใบเพิ่มขึ้น ในขณะที่ความหนาใบลดลง (ใบบางลง) เฉพาะการทดลอง ในช่วงเดือนพฤษภาคม 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 และช่วงเดือนมิถุนายน 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550

ส่วนผลของปัจจัยร่วมระหว่างสภาพความยาววันและ GA_3 พบว่าสภาพวันสั้นร่วมกับ GA_3 3,000 สดล. มีผลต่อความสูงลำต้น โดยทำให้ความสูงลำต้นมากกว่าสภาพปกติ เมื่อทำการทดลองทั้ง 3 ช่วงระยะเวลา เนื่องจากสภาพวันสั้นและ GA_3 มีผลส่งเสริมให้ลำต้นเกิดการยืดยาวขึ้นมากกว่าการได้รับสภาพวันสั้นหรือ GA_3 เพียงอย่างเดียว นอกจากนี้สภาพวันสั้นร่วมกับ GA_3 3,000 สดล. ยังมีผลทำให้ความกว้างใบและความหนาใบน้อยกว่าสภาพปกติ แต่มีผลทำให้ความยาวใบเพิ่มขึ้น เมื่อทำการทดลองในช่วงเดือนพฤษภาคม 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 และช่วงเดือนมิถุนายน 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550

1.2 การออกดอกและการบานดอก

1.2.1 การแทงช่อดอกและการพัฒนาของช่อดอก

จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่าสภาพวันสั้นมีผลทำให้กล้วยไม้ช่อดอกที่ทดลอง ในช่วงเดือนพฤษภาคม 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 ช่วงเดือนมิถุนายน 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 และช่วงเดือนกรกฎาคม 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 ออกดอกเร็วกว่าสภาพวันปกติ โดยออกดอกได้เร็วกว่าสภาพวันปกติ 49, 39 และ 38 วัน ตามลำดับ ซึ่งให้ผลเหมือนกับงานทดลองของวิทยา (2547) ที่พบว่าสภาพมืด 14 ชั่วโมงทำให้กล้วยไม้ช่อดอกเกิดตาดอกได้เร็วกว่าการได้รับสภาพมืด 16 ชั่วโมง ทั้งนี้เนื่องมาจากความสัมพันธ์ของความยาวกลางวันและกลางคืนเป็นปัจจัยสำคัญในการควบคุมการสร้างตาดอกของพืช (นพดล, 2537) และสภาพวันสั้นสามารถทดแทนความต้องการความเย็นที่ใช้ในการกระตุ้นให้เกิดการสร้างตาดอกของพืชได้ (Thomas and Daphne, 1997) เช่น ที่พบใน *Trifolium repens* (สายพันธุ์ นิวซีแลนด์) ซึ่งต้องการอุณหภูมิต่ำในการสร้างตาดอก (Thomas, 1979) โดยสามารถกระตุ้นให้เกิดตาดอกได้โดยการให้สภาพวันสั้น 9.75-12.5 ชั่วโมง นอกจากนี้ Lopez et al. (2007) รายงานว่า *Phalaenopsis Miva Smartissimo* × *Canberra '450'* สามารถกระตุ้นให้มีการพัฒนาของตาดอก และก้านช่อดอก ได้โดยให้ได้รับสภาพวันสั้น 12 ชั่วโมง และในงานทดลองของ Bhattacharjee (1979) ที่พบว่า *Dendrobium phalaenopsis*, *Phalaenopsis amabilis* และ *Phalaenopsis schilleriana* สามารถออกดอกได้เร็วกว่าปกติเมื่อ ปลูกเลี้ยงในสภาพวันสั้น 8 ชั่วโมง แสดงให้เห็นว่ากล้วยไม้แต่ละชนิดมีความต้องการช่วงของระยะเวลาวันสั้นแตกต่างกัน

GA_3 ทุกระดับความเข้มข้นไม่มีผลต่อการแทงช่อดอกของกล้วยไม้ช่อดอกที่ทดลอง ในช่วงเดือนพฤษภาคม 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 ช่วงเดือนมิถุนายน 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550

แต่เมื่อทำการทดลองในช่วงเดือนกรกฎาคม 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 พบว่า GA_3 3,000 สดล. มีผลทำให้กล้วยไม้ช้ำงกระแทงช่อดอกได้เร็วกว่าการได้รับ GA_3 1,000 สดล. และไม่ได้รับ GA_3

ทั้งนี้มียางานการทดลองที่ใช้ GA_3 กับกล้วยไม้สกุล *Phalaenopsis* และให้ผลในทำนองเดียวกันคือ Choy and Yong (2004) ทดลองให้ GA_3 3,000 และ 5,000 สดล. กับ *Phalaenopsis* ทำให้สามารถออกดอกได้ และ Wen *et al.* (1997) ได้ใช้ GA_3 1,000 สดล. ให้แก่ *Phalaenopsis* ลูกผสม จำนวน 1 2 และ 3 ครั้ง ต่อยอด พบว่าการให้ GA_3 1,000 สดล. 2 และ 3 ครั้ง ให้ผลดีกว่าการให้ GA_3 ครั้งเดียว ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของ Julieta *et al.* (1995) ที่พบว่าจำนวนครั้งในการให้ GA_3 มีความสำคัญกว่าปริมาณที่ใช้ให้แก่พืช

ส่วนผลของสภาพวันสั้นร่วมกับ GA_3 พบว่ามีผลทำให้กล้วยไม้ช้ำงกระแทงช่อดอกเร็วกว่าการได้รับสภาพวันสั้นหรือ GA_3 เพียงอย่างเดียว การให้สภาพวันสั้นร่วมกับ GA_3 3,000 และ 1,000 สดล. มีผลทำให้กล้วยไม้ช้ำงกระแทงช่อดอกและมีการพัฒนาของช่อดอกเร็วกว่าปกติ เมื่อทำการทดลองใน 3 ช่วงระยะเวลาดังกล่าวข้างต้น ซึ่งการทดลองในครั้งนี้ให้ผลใกล้เคียงกับงานทดลองของวิทยา (2547) โดยพบว่าสภาพมืด 14 ชั่วโมงร่วมกับอุณหภูมิกลางวัน 18 องศาเซลเซียส สามารถทำให้กล้วยไม้ช้ำงกระแทงช่อดอกและบานดอกได้เร็วกว่าปกติ แสดงให้เห็นว่า GA_3 สามารถช่วยส่งเสริมให้มีการพัฒนาของตาดอกและการแทงช่อดอกได้เร็วขึ้น ซึ่งให้ผลคล้ายกับการทดแทนความต้องการอุณหภูมิต่ำในการชักนำให้ออกดอกและการพัฒนาของช่อดอกของพืช (คนัย, 2544)

สามารถกล่าวได้ว่าสภาพวันสั้นมีผลในการกระตุ้นให้กล้วยไม้ช้ำงกระแทงช่อดอกโดย GA_3 มีผลในการช่วยส่งเสริมให้มีการพัฒนาของตาดอก และช่วยส่งเสริมให้ช่อดอกเกิดการยืดยาวขึ้น ซึ่งเป็นไปตามรายงานของคนัย (2544) ที่กล่าวไว้ว่า GA_3 มีผลทำให้ช่อดอกของพืชเกิดการยืดยาวขึ้น จากการทดลองในครั้งนี้ พบว่า GA_3 3,000 สดล. มีผลทำให้ช่อดอกของกล้วยไม้ช้ำงกระแทงมีการพัฒนาเร็วขึ้นกว่าปกติ ดังนั้นในช่วงเดือนพฤษภาคม 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 เมื่อให้สภาพวันสั้นเพียงอย่างเดียว หรือสภาพวันสั้นร่วมกับ GA_3 3,000 สดล. สามารถทำให้กล้วยไม้ช้ำงกระแทงช่อดอกและบานดอกได้เร็วที่สุด ในขณะที่ช่วงเดือนมิถุนายน 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 สภาพวันสั้นร่วมกับ GA_3 1,000 สดล. ให้ผลดีที่สุด และช่วงเดือนกรกฎาคม 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 สภาพวันสั้นเพียงอย่างเดียวก็สามารถชักนำให้กล้วยไม้ช้ำงกระแทงช่อดอกได้ อาจเป็นเพราะว่า สมดุลย์ของฮอร์โมนที่เกี่ยวข้องกับการออกดอกภายในต้นพืช โดยเฉพาะอย่างยิ่ง GA_3 มีปริมาณที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการพัฒนาของตาดอกของพืช จึงทำให้ GA_3 ที่ได้จากภายนอกมีผลต่อการออกดอกของพืชได้น้อยลงหรือพืชไม่มีการตอบสนองต่อ GA_3 (คนัย, 2544) ซึ่งในเดือนกรกฎาคม เป็นช่วงที่ใกล้เคียงกับการแทงช่อดอกของกล้วยไม้ช้ำงกระแทงในสภาพปกติ ดังนั้นการทดลองในครั้งนี้สามารถกล่าวได้ว่าการให้ GA_3 ในเดือนพฤษภาคมและเดือนมิถุนายนให้ผลดีที่สุด

1.2.2 การบานดอกและอายุการบานดอก

จากการวิเคราะห์ทางสถิติในส่วนของ การบานดอกและอายุการบานดอกของกล้วยไม้ ช้างกระที่ทำการทดลองในช่วงเดือนพฤษภาคม 2549 ถึงมกราคม 2550 ช่วงเดือนมิถุนายน 2549 ถึงมกราคม 2550 และช่วงเดือนกรกฎาคม 2549 ถึงมกราคม 2550 พบว่ากล้วยไม้ช้างกระในแต่ละช่วง การทดลองมีระยะเวลาการบานดอก 10 50 และ 100 เปอร์เซ็นต์ของช่อดอก และอายุการบานดอก ไม่แตกต่างกันซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าการใช้สภาพวันสั้นร่วมกับ GA_3 ชักน้ำให้กล้วยไม้ช้างกระออกดอก นอกฤดู ไม่ส่งผลให้อายุการบานดอกหรือคุณภาพของช่อดอกลดลงกว่าการบานดอกในสภาพปกติ ซึ่งให้ผลเหมือนการทดลองของวิทยา (2547) ที่สภาพมืดและอุณหภูมิเย็นกลางคืนไม่มีผลต่ออายุการบาน ดอกของกล้วยไม้ช้างกระ

1.3 คุณภาพของช่อดอกและดอก

1.3.1 คุณภาพช่อดอก

สภาพความยาววันและ GA_3 ไม่มีผลต่อการแทงช่อดอก (จำนวนช่อดอกต่อต้น) และ เปอร์เซ็นต์การออกดอก ของกล้วยไม้ช้างกระ เมื่อทำการทดลองในช่วงเดือนพฤษภาคม 2549 ถึงเดือน มกราคม 2550 ช่วงเดือนมิถุนายน 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 และช่วงเดือนกรกฎาคม 2549 ถึง เดือนมกราคม 2550 ซึ่งสอดคล้องกับการทดลองของวิทยา (2547) ที่พบว่าสภาพมืดและอุณหภูมิเย็น กลางคืนไม่มีผลต่อจำนวนช่อดอกต่อต้น

แต่สภาพวันสั้นและ GA_3 1,000 และ 3,000 สดล. มีผลทำให้ความยาวช่อดอกมากกว่า สภาพปกติเมื่อทดลองในช่วงเดือนพฤษภาคม 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 และช่วงเดือนมิถุนายน 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 แต่ไม่มีผลต่อความยาวช่อดอกเมื่อทำการทดลองในช่วงเดือนมิถุนายน 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 และสภาพวันสั้นร่วมกับ GA_3 3,000 สดล. ทำให้ความยาวช่อดอกและ ความยาวก้านช่อดอกยาวกว่าปกติและมากกว่าสภาพวันสั้นร่วมกับ GA_3 1,000 สดล. รวมถึงสภาพ วันปกติร่วมกับ GA_3 1,000 และ 3,000 สดล. ตามลำดับ เนื่องจาก GA_3 สามารถกระตุ้นการยืดยาว ของช่อดอกได้ (คณัย, 2544) จากการทดลองในครั้งนี้ยังพบอีกว่าความยาวก้านช่อดอกเพิ่มมากขึ้น กว่า การขยายขนาดทางด้านข้าง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอิทธิพลของ GA_3 ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของ ลิลลี่และคณะ (2549) ที่กล่าวไว้ว่า GA_3 มีผลทำให้อวัยวะของพืชเกิดการขยายขนาดทางด้าน การ ยืดยาวมากกว่าการขยายขนาดทางด้านข้าง

1.3.2 คุณภาพดอก

สภาพวันสั้นและ GA₃ 1,000 และ 3,000 สดล. ทำให้ดอกยาวขึ้นกว่าปกติ แต่ไม่มีผลต่อจำนวนดอกต่อช่อ ความกว้างดอก และความยาวก้านดอก เมื่อทำการทดลองในช่วงเดือนพฤษภาคม 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 ช่วงเดือนมิถุนายน 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 และช่วงเดือนกรกฎาคม 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 และสภาพวันสั้นร่วมกับ GA₃ มีผลทำให้ความกว้างและความยาวดอกเพิ่มขึ้นกว่าปกติ ซึ่งสอดคล้องกับงานทดลองของ Wen *et al.* (1997) ที่พบว่า *Phalaenopsis* ลูกผสมที่ได้รับ GA₃ ปริมาณ 3,000 และ 5,000 สดล. /ช่อ มีกลีบดอกกว้างขึ้น เนื่องจาก GA₃ มีบทบาททำให้อัตราการแบ่งเซลล์ของเนื้อเยื่อและอวัยวะพืชเพิ่มขึ้น (ลิลลี่, 2546) ซึ่งต่างจากงานทดลองของ Bhattacharjee (1979) ที่พบว่า *Dendrobium phalaenopsis*, *Phalaenopsis amabilis* และ *Phalaenopsis schilleriana* มีขนาดดอกที่ลดลงเมื่อปลูกเลี้ยงในสภาพวันสั้น

2. การศึกษาทางเนื้อเยื่อวิทยาของตาดอกในช่วงออกดอก

การเจริญเติบโตและการพัฒนาของตาดอกทั้ง 3 ช่วงการทดลอง มีรูปแบบการพัฒนาของตาข้างไปเป็นดอกคล้ายกัน ถึงแม้เริ่มทำการทดลองในระยะเวลาที่แตกต่างกันก็ตาม โดยสภาพวันสั้นมีผลในการกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาของเนื้อเยื่อเจริญบริเวณตาข้างที่เป็นจุดเจริญของตาดอกส่งผลให้กล้วยไม้ช้ำงสามารถแทงช่อดอกได้เร็วกว่าสภาพวันปกติ จากนั้น GA₃ มีบทบาทในการส่งเสริมให้ช่อดอกยืดยาวขึ้น นอกจากนี้สภาพวันสั้นร่วมกับ GA₃ 3,000 สดล. มีผลทำให้การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาของตาดอกเกิดเร็วกว่าปกติ ซึ่งสอดคล้องกับการทดลองของ Julieta *et al.* (1995) ที่พบว่า GA₃ ช่วยให้จุดกำเนิดดอกและการพัฒนาของตาดอกเกิดเร็วขึ้น เมื่อศึกษาการพัฒนาตาดอกในสภาพปกติ พบว่าการเกิดจุดเจริญจากตาข้างไปเป็นตาดอกเกิดขึ้นในเดือนสิงหาคม แสดงให้เห็นว่าในสภาพปกติตามธรรมชาติการเกิดตาดอกเริ่มเกิดขึ้นในช่วงสภาพวันยาว แต่ตาดอกยังไม่มีการพัฒนายืดยาวออกมาให้เห็นจนกระทั่งเดือนพฤศจิกายน ทั้งนี้สภาพวันสั้นอาจมีส่วนในการชักนำให้ตาข้างเปลี่ยนไปเป็นตาดอกได้เร็วขึ้นและ GA₃ สามารถทำให้ตาดอกเกิดการพัฒนาต่อไปได้เร็วขึ้น ซึ่งเป็นการส่งเสริมการทำงานซึ่งกันและกัน

3. การศึกษาการเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นของแป้งและน้ำตาลในช่วงออกดอก

การศึกษการเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นของแป้งและน้ำตาลของกล้วยไม้ช้ำงระที่ทำการทดลองในช่วงเดือนพฤษภาคม 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 ช่วงเดือนมิถุนายน 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 และช่วงเดือนกรกฎาคม 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน

ความเข้มข้นของแป้งเพิ่มสูงขึ้นในระยะเริ่มการทดลองถึงระยะก่อนการแทงช่อดอก (4 สัปดาห์ หลังการทดลอง) และเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในระยะก่อนการแทงช่อดอกถึงระยะแทงช่อดอก ทั้งนี้เนื่องจาก เป็นช่วงที่มีการเจริญเติบโตทางลำต้นค่อนข้างสูง มีการสร้างอาหารสะสมไว้ในรูปของแป้งเพื่อใช้ใน กระบวนการการออกดอก จากนั้นความเข้มข้นของแป้งเริ่มคงที่ในระยะแทงช่อดอกถึงระยะดอกบาน และลดลงอย่างรวดเร็วในระยะดอกบานถึงดอกเหี่ยว ในขณะที่ความเข้มข้นของน้ำตาลเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระยะเริ่มการทดลองไปจนถึงระยะแทงช่อดอก เนื่องจากมีการสังเคราะห์แสงสร้างอาหาร และมีการเปลี่ยนรูปของอาหารสะสมจากแป้งไปเป็นน้ำตาลเพื่อใช้ในการออกดอกจึงทำให้ความเข้มข้น ของน้ำตาลสูงขึ้น ซึ่งให้ผลคล้ายกับการศึกษาของ Bodson (1976) ซึ่งพบว่าในใบและตาของของ *Sinapsis alba* ที่กำลังแทงช่อดอกและบานดอก มีความเข้มข้นของแป้งและน้ำตาลเพิ่มสูงขึ้นชั่วระยะ หนึ่งและตาดอกมีความเข้มข้นของแป้งและน้ำตาลเพิ่มสูงขึ้นอย่างชัดเจนเมื่อปลูกเลี้ยงในสภาพวันสั้น 12 ชั่วโมงและวันยาว 14 ชั่วโมง นอกจากนี้ในกลีบดอกมีการสะสมน้ำตาลในปริมาณที่สูง โดยเฉพาะ ในช่วงที่มีการพัฒนาของดอก (โสรจยา, 2543) จากนั้นความเข้มข้นของน้ำตาลลดลงอย่างรวดเร็ว ในระยะแทงช่อดอกถึงระยะดอกบานและลดลงเล็กน้อยในระยะดอกบานถึงดอกเหี่ยว ซึ่งสอดคล้อง กับการทดลองของวัชรภรณ์ (2550) ที่พบว่ากล้วยไม้ดินลิ้นมังกร นางอัฐเทพ ช้างผสม โขลง และ เอื้องพร้าว มีความเข้มข้นของน้ำตาลและแป้งลดลงเมื่อมีการพัฒนาและเจริญเติบโตเข้าสู่ระยะออกดอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะการพัฒนารูปของช่อดอก เนื่องจากส่วนของดอกมีความต้องการพลังงานที่สูง เพื่อใช้ในการเจริญเติบโตและพัฒนา ซึ่งสารเริ่มต้นที่ใช้ในการสร้างพลังงานคือน้ำตาล ในขณะเดียวกัน แป้งถูกเปลี่ยนไปเป็นน้ำตาลเพื่อสร้างพลังงานใช้ในการเจริญเติบโตและการพัฒนาของช่อดอกและ การบานดอก ซึ่งให้ผลในทำนองเดียวกันกับการทดลองของอภิวัฒน์ (2547) ที่พบว่าเอื้องดินใบหมาก มีความเข้มข้นของแป้งลดลงเมื่อเข้าสู่ระยะการพัฒนารูปของช่อดอกเต็มที่และดอกเริ่มโรย

สภาพวันสั้นมีผลทำให้ความเข้มข้นของแป้งลดลงกว่าสภาพวันปกติในระยะก่อนการแทง ช่อดอก เมื่อทำการทดลองในช่วงเดือนพฤษภาคม 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 และในระยะดอก เหี่ยวเมื่อทดลองในช่วงเดือนมิถุนายน 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 แต่สภาพวันสั้นมีผลทำให้ความ เข้มข้นของแป้งสูงกว่าสภาพวันปกติในระยะดอกเหี่ยวเมื่อทดลองในช่วงเดือนกรกฎาคม 2549 ถึง เดือนมกราคม 2550 ในขณะที่ GA_3 มีผลต่อความเข้มข้นของแป้งเฉพาะระยะดอกเหี่ยว โดย GA_3 3,000 สดล. ทำให้ความเข้มข้นของแป้งเพิ่มขึ้นมากกว่า GA_3 1,000 สดล. เมื่อทดลองในช่วงเดือน พฤษภาคม 2549 ถึงเดือนมกราคม 2550 แต่การทดลองในช่วงเดือนกรกฎาคม 2549 ถึงเดือน มกราคม 2550 GA_3 1,000 และ 3,000 สดล. มีผลทำให้ความเข้มข้นของแป้งลดลง

นอกจากนี้สภาพวันสั้นและ GA_3 1,000 สดล. มีผลทำให้ความเข้มข้นของน้ำตาลเพิ่มสูงขึ้น ในระยะแทงช่อดอก แต่ความเข้มข้นของน้ำตาลลดลงอย่างรวดเร็วในระยะดอกบาน ซึ่งแปรผกผัน

กับความเข้มข้นของแป้งที่เพิ่มขึ้น ซึ่งให้ผลคล้ายกับการทดลองของ Monika *et al.* (2006) ที่พบว่าความเข้มข้นของน้ำตาลรีดิวซ์ในใบของ *Zantedeschia* 'Black Magic' เพิ่มขึ้น 2.5 เท่า หลังจากได้รับ GA₃ และ GA₃ มีผลต่อการเคลื่อนย้ายแป้งและน้ำตาลไปยังแหล่งใช้อาหาร

ส่วนในสภาพวันปกติ พบว่าความเข้มข้นของแป้งและน้ำตาลเพิ่มขึ้นในอัตราที่ค่อนข้างคงที่จากเริ่มการทดลองจนกระทั่งถึงระยะดอกบานและลดลงในระยะดอกเหี่ยว อาจเนื่องมาจากความเข้มข้นของแป้งและน้ำตาลในสภาพปกติมีความสมดุลของแหล่งที่สร้างและแหล่งที่ใช้สารอาหารและพลังงานในการออกดอก จึงไม่มีการเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นของแป้งและน้ำตาลอย่างชัดเจน และ GA₃ สามารถกระตุ้นให้เกิดการสังเคราะห์แสงได้ด้วย ส่งผลให้ระดับคาร์โบไฮเดรตในพืชเพิ่มขึ้น (Monika *et al.*, 2006)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved